

Sygn. akt I ACz 1543/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Józef Wąsik

Sędziowie: SA Władysław Pawlak

SA Zbigniew Ducki

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. Z.

przeciwko Niepublicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Przychodnia (...) Sp. z o.o. w K.

przy interwencji ubocznej Towarzystwa (...) SA w W.

o zapłatę zadośćuczynienia, odszkodowania i renty oraz o ustalenie odpowiedzialności na przyszłość

na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 kwietnia 2013 roku, sygn. akt IC 1306/09

postanawia

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 1543/13

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013 roku w pkt I oddalił powództwo a w pkt II nie obciążył powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu stronie pozwanej.

Uzasadniając pkt II wyroku wskazał, iż wprawdzie powódka postępowanie przegrała jednak jej zły stan zdrowia i zła sytuacja materialna składają się na szczególny wypadek, który pozwala zastosować regulację określoną w art. 102 k.p.c. i odstąpić od obciążania jej obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania.

Strona pozwana zaskarżyła powyższe postanowienie zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego zarzucając mu naruszenie art. 102 k.p.c. poprzez nieobciążenie powódki kosztami postępowania nawet w części, mimo, iż nie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od obciążenia jej kosztami postępowania. Strona pozwana wniosła o zmianę pkt II wyroku i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu strona pozwana zwrócił uwagę, że powódka wytaczając powództwo winna liczyć się z tym, że może być zobowiązana do zwrotu kosztów procesu. Przyznała, że powódka jest osobą chorą, ale większa część kosztów leczenia pokryta została z kwoty uzyskanych z ubezpieczenia. Ponadto ma ona przyznaną emeryturę, posiada męża i pracujące córki a kilka lat temu wybudowała dom, w którym obecnie zamieszkuje. Strona pozwana podkreśliła, że trwający kilka lat proces wymagał sporego nakładu pracy ze strony pełnomocnika strony pozwanej. Zaznaczyła, że powódka powoływała dowody z kolejnych opinii biegłych,

mimo, że już z pierwszych wykonanych w sprawie opinii wynikało, że strona pozwana nie ponosi winy za pogarszanie się jej stanu zdrowia.

Sąd Apelacyjny ustalił, co następuje:

Zażalenie strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji, że w realiach niniejszej sprawy ma miejsce szczególnie uzasadniony przypadek uzasadniający nie obciążanie powódki kosztami postępowania. Sposób skorzystania z przepisu art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym Sądu orzekającego i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępianie, a jeśli tak to, w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór (por. wyrok SN z dn. 19.05.2006 r., III CK 221/05, LEX nr 439151).

Należy zauważyć, że u podstaw podejmowanych przez powódkę działań leżało poczucie krzywdy wynikające z ciężkiej choroby, jaka ją dotknęła oraz pogarszający się stan jej zdrowia. Źródła swoich cierpień powódka upatrywała w niewłaściwym leczeniu podjętym wobec niej u strony pozwanej. Powódka będąc leczona w okresie 1996 – 2008 roku u strony pozwanej przeszła operację usunięcia nowotworu żołądka.

W ocenie Sądu Apelacyjnego stan zdrowia powódki i leczenie u strony pozwanej pozwalał jej w sposób uzasadniony upatrywać w podjętym u strony pozwanej sposobie leczenia przyczyn jej cierpień, mimo, iż nie znalazło to potwierdzenia w toku toczącego się postępowania sądowego. Efektem takiego stanowiska powódki było zainicjowanie niniejszego postępowania, w trakcie którego zostały powołane opinie biegłych, co jest typowe dla tego typu spraw. Nie odbiega także od standardowego postępowania strony wnioskowanie o sporządzenie opinii uzupełniającej. Takie zatem czynności procesowe powódki nie mogą być postrzegane jako uzasadniające możliwość wyłączenia zastosowania wobec niej regulacji zawartej w art. 102 k.p.c.

Wobec powyższego zastosowanie przez Sąd I instancji w zakresie rozstrzygnięcia kwestii kosztów postępowania art. 102 k.p.c. należy uznać za usprawiedliwione. Powódka opierając się na przytoczonych wyżej okolicznościach podejmowała bowiem kolejne czynności, w tym czynności procesowe, działając w uzasadnionym przeświadczeniu o zasadności i skuteczności swoich roszczeń względem strony pozwanej. Owe okoliczności muszą być oceniane także w kontekście zasad współżycia społecznego, które również przemawiają za rozstrzygnięciem przyjętym przez Sąd I instancji w zaskarżonym postanowieniu (por. A. Górski, L. Walentynowicz „Koszty sądowe w sprawach cywilnych. Ustawa i orzeczenie. Komentarz praktyczny”, Oficyna, 2008, wyd. II). A należy także zauważyć, że sytuacja materialna powódki uzasadniała zwolnienie jej od kosztów sądowych i ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu.

W konsekwencji należało przyjąć, że argumentacja strony pozwanej zawarta w złożonym przez nią zażaleniu jest nietrafna, w związku z czym Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił złożone przez nią zażalenie.